

den Sag til Side indtil videre, idet han ikke mente, der var tilstrækkelig Grund til at tage Spørgsmaalet op. Det faar nu være, som det være vil, men jeg vil gerne atter komme frem med Sagen, og jeg tror ikke, at den ærede Minister bliver fri for vort Overhæng i Anledning af denne Sag, inden han imødekommer os. I Haab om, at Ministeren vil tage Sagen op til fornyet Overvejelse, skal jeg hermed slutte.

Philipsen: Som retskaffen menig Folkerepræsentant finder jeg mig naturligvis først; og fremmest kaldet til at tale om min egen Valgkredsens Interesser. Den Statsinstitution, som ligger i Københavns 4de Valgkreds nærmest, tror jeg nok er Kongens Have. Jeg tillader mig derfor at begynde med at udtale et Ønske over for den højtærede Indenrigsminister i Anledning af, at jeg paa Finansloven ser et Forslag til en større Istandsættelse af Staskittet, og retter en lignende Henstilling til det ærede Finansudvalg om, hvorvidt ikke et Spørgsmaal, der tidligere har været bragt frem, nu kunde faa sin Løsning, nemlig at den tilstedeværende Indgang paa Hjørnet af Gotersgade og Kronprinsessegade aabnedes for Publikum. Jeg vil dog tilføje, at jeg ikke hermed vil erklære mig for Tilhænger af den vandalske Plan, som har været oppe i Regeringskredse — jeg ved ikke, om den er til Stede endnu — om at ødelægge Kongens Have ved at lave en bred Avenue, hvorigennem man skulde se det alt andet end skønne Kunstmuseum fra Hjørnet af Gotersgade. Men dette vil paa ingen Maade være en nødvendig Følge af, at man aabner denne Adgang, og jeg tror, at man derved vil imødekomme et Ønske fra den københavnske Befolknings Side. — Jeg er en hel Del mere radikal med Hensyn til en anden Have, som hører ind under den ærede Kultusministers Ressort, hvor jeg tror, den københavnske Befolknings Interesser tilsidesættes paa en ganske utilbørlig Maade. Det er botanisk Have. Det har været et stadigt Ønske, at Adgangen hertil maatte finde Sted i betydelig større Omfang. Haven er kun aabnet fra Kl. 1, og der er kun en eneste Indgang, nemlig paa Hjørnet af Gotersgade og Boulevarden. Dette er meget tarveligt, navnlig i Sammenligning med de Aabningstider, der holdes i lignende Haver andetsteds, som jeg kender ret godt. Jeg tror, at Haven burde være aaben hele Dagen, og navnlig at der burde komme en Aabning henne ved Sølvgade. Som bekendt har

Kommunen der et Anlæg, og det er mig bekendt, at Kommunen har tilbudt, at den Vogter, vi have anbragt der, maatte uden Vederlag passe en ganske tarvelig Laage, som kunde indrettes der. Men det er allernaadigst blevet afslaaet fra Havebestyrelsens Side. Jeg ved ikke, om Sagen er gaaet til Kultusministeriet; men i alt Fald er den stoppet paa første Trin. Man paaberaaber sig, at man ikke ønsker alt for stærk Trafik i Haven af Hensyn til de videnskabelige Formaal. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Kultusminister langt bedre end jeg er vidende om, at den botaniske Videnskab i vore Dage har lidet at gøre med botaniske Haver. Den ærede Kultusminister ved sikkert, at det virkelige videnskabelige botaniske Studium foregaar i Studerekamret med Mikroskopet og paa Laboratoriet og Museer, og saa paa et Sted, som dette Ting kender saa godt, nemlig paa Landbrugets Forsøgsstationer. Det har langt større Betydning end botanisk Have, som i vore Dage langt mere er en populær Institution. Det er en Slags Anskuelsesundervisning, som herigennem finder Sted i Lighed med, hvad der sker i zoologiske Haver. Det bidrager til at vække en Interesse hos Befolkningen for dette skønne Studium, som den botaniske Videnskab ikke skal kaste Vrag paa, det er en, om man vil, dilettantmæssig Interesse: men man ser ud af den gro videnskabelig Sans og videnskabelig Interesse. Der er paa Finansloven foreslaaet en større Bevilling til Istandsættelse af Havens Væksthuse. For saa vidt denne Bevilling bliver tiltraadt fra Tingets Side, vil jeg rigtignok bede Finansudvalget dertil knytte en ret indtrængende Opfordring om tillige at foretage et grundigt Eftersyn af Planter, Buske og Blomster; thi Haven er i en meget slet Forfatning, bliver passet meget daarlig; der er Sygdom paa Planterne, man sørger ikke for at holde dem vedlige, endogsaa sjældne, kostbare Planter ere i en meget sørgelig Forfatning. Jeg skylder at tilføje, at jeg paa ingen Maade vil lægge Ansvar herfor paa den udmærkede Videnskabsmand, der formelt staar som Havens Direktør. Hans Tid er saa stærkt optagen af hans store, betydningsfulde, videnskabelige Gerning, at det paa ingen Maade kan falde mig ind at lægge ham noget til Last. Fejlen ligger andetsteds, men jeg vil lægge dette Spørgsmaal, som ikke er uden Betydning, baade den højtærede Kultusminister og dem, som ellers have med denne Sag at gøre, paa Sinde. — Der er en an-